

W SPRAWIE MAŁŻEŃSTWA, ROZWODU, POWTÓRNEGO MAŁŻEŃSTWA ORAZ PLANOWANIA RODZINY.

Uwaga wstępna

Żyjemy w czasach, gdy coraz trudniej jest trzymać się Bożych standardów i coraz mniejsza ilość ludzi ma na to ochotę. Małżeństwo jest podstawą rodziny, rodzina fundamentem społeczeństwa. Kultura zachodu nie sprzyja budowaniu dobrych i trwałych związków małżeńskich. Mając do czynienia z coraz większą ilością osób poszukujących pomocy w tych sprawach, postanowiliśmy wypracować dokument, który odnosiłby się do głównych kwestii związanych z małżeństwem. Czytaliśmy, modliliśmy się, rozważaliśmy, dyskutowaliśmy, a teraz czas na prezentację i „konsultacje społeczne”. Dziękujemy wszystkim, którzy wnosili swoje uwagi i prosimy o dalsze. Będziemy wdzięczni za każdą podpowiedź, która sprawi, że ten dokument będzie lepszy i klarowniejszy.

Nasze rozumienie prezentowanych poniżej zasad oraz wnioski jakie z nich wyciągamy wynikają z przyjęcia dwóch fundamentalnych założeń:

1. Dla chrześcijanina najwyższym autorytetem w sprawach życia jest nauka Pisma Świętego, jak została ona wyinterpretowana i przekazana przez Pana naszego Jezusa Chrystusa i Apostołów.
 2. Motywem przewodnim wszystkiego, co czynimy winna być miłość do Boga i bliźniego. „Wierni Bogu, przyjaźni ludziom” takim Kościołem być pragniemy.
- Małżeństwo jest instytucją ustanowioną przez Stwórcę jako związek mężczyzny z kobietą na całe życie. (Rdz. 2,23-24; Mt. 19,5-6; Mk. 10,6-12; Ef. 5,31)
 - Małżeństwo uważa się za zawarte z chwilą złożenia ślubowania mającego charakter publicznego aktu przymierza zgodnego z obowiązującymi normami prawnymi i społecznymi. (Rdz. 24,67; 29,22-23; Sdz. 14,10; Rt. 4,11-13; Mt. 1,18-21). Chęć zawarcia związku małżeńskiego w SCh winna być zgłoszona przynajmniej 6 miesięcy przed planowanym terminem ślubu. Od narzeczonych oczekuje się uczestnictwa w nauczaniu przedmałżeńskim.
 - Małżeństwo chrześcijańskie jest powołane do stawiania się jednością we wszystkich sferach ludzkiego życia: duchowej, psychicznej i fizycznej.
 - Zawieranie związku małżeńskiego przez ewangelicznie wierzącego chrześcijanina z osobą niepodzielającą ewangelicznych zasad wiary – Mimo ważności tego małżeństwa w porządku naturalnym i prawnym – uważa się za niezgodne z wolą Bożą. (2Kor. 6,14-16). Takim parom pastory SCh ślubów kościelnych nie udzielają.
 - Rozpad małżeństwa jest złem. Rozwód jest odstępstwem od Bożych standardów i stanowi dopust Boży w przypadku grzechu i zatwardziałości serc ludzkich. (Ml. 2,13-16; Mt. 19,8; Mk. 10,9). Rodziny w sytuacjach kryzysowych oraz osoby rozwiedzione winny być otoczone szczególną troską kościoła i zachęcane do korzystania z usług poradnictwa rodzinnego. (Gal 6:2) Osoby zrywające przymierze małżeńskie podlegają dyscyplinie kościelnej, której celem jest opamiętanie, pojednanie i przywrócenie Bożego porządku w życiu rodzinnym. (Mt 18:15-18) (1Kor 5:9-13) Osoby rozwiedzione, dążące do naprawy swojego życia mogą uczestniczyć w życiu kościoła na równi ze wszystkimi osobami uznającymi ewangeliczne standardy małżeństwa. (2 Kor 2:5-8)
 - Uznajemy dopuszczalność rozwodu jako wybór mniejszego zła w przypadkach szczególnych. Do takich należą: zaistnienie grzechu wszeteczeństwa – klauzula Mateuszowa (5,32; 19,9), oraz gdy rozwodu domaga się osoba niewierząca – klauzula Pawłowa (1Kor. 7,15).
 - Powtórne małżeństwo jest możliwe, jeżeli rozwód miał miejsce przed nawróceniem. W przypadkach, gdy rozwód nastąpił w następstwie grzechu wszeteczeństwa lub z inicjatywy strony niewierzącej zalecamy, aby sprawa powtórnego małżeństwa została rozwiązana przez samego wiernego, w świetle wskazań Bożego Słowa. (1Kor 7,15. 27, 28).
 - W każdym przypadku sprawy rozwodu, powtórnego małżeństwa jak również kwestie pełnienia oficjalnych funkcji kościelnych przez osoby rozwiedzione powinny być rozpatrywane indywidualnie przez Radę Starszych lub grono przez Radę upoważnione. (1 Kor 6,1-6; Mt. 5,32; 19,9; 1Kor. 7,15; 2Kor. 5,17; 1Tm. 3,2.11-12; Tt. 1,5-7)
 - Współżycie płciowe przedmałżeńskie i pozamałżeńskie, współżycie homoseksualne oraz inne zbrocenia seksualne są grzechem. (Kpł. 18,22-23; Pwt. 5,18; 22,13-29; Mt. 1,18-25; 5,27-28; Łk. 1,34; Hbr. 13,4; Rz. 1,26-27).
 - Uznajemy świętość pożycia płciowego w małżeństwie, służącego zaspokajaniu emocjonalnych i seksualnych potrzeb męża i żony oraz prokreacji. (Rdz. 2,24; Kzn. 9,9; 1Kor. 6,16; 7,3-5).
 - Małżonkowie mają prawo do odpowiedzialnego planowania rodziny zgodnie z ich chrześcijańskim sumieniem oraz prawo wyboru stosowania środków antykoncepcyjnych za wyjątkiem wczesnoporonnych. Aborcja jest grzechem. (Rdz. 1,28; Wj. 20,13 J 1:13).